

[OKĘSENIE *sb n*

L sg okęs(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Usunięcie, opuszczenie fragmentów tekstu, niekompletność [czego]: zdála mi sie rzecz flufzna, com ia wziął podług bláhego baczenia mégo z tych to kfiąg [*Seneki O dobrodziejstwach*], y w polszczynę (iákó bydz mogło w takim ich okęfeniu y niedoftátku) wyložyl, dogadzaiac w tym wyrozumieniu latwiému [...] á y tu, y owdzie przydawaiac nieco fwégo; á niektórych rzeczy [...] nietykaiac, y niektóre téz odmiéniaiac *SenekaGórn 8.*

Cf **OKĘSIĆ**

FP